

Krzysztof Krawczyk, Po

O świcie wstałem ja wielki leń
i tak się zaczął właśnie mój pechowy dzień
Pakując bagaż przekręcam klucz
i wkrótce biegnę ile sił, na dworzec już
A na peronach codzienny gwar
a z nieba leje się lipcowy żar
Lecz ja z emocji nie czuję nic
Chce jak najprędzej ruszyć i u celu być
Pośpieszny pociąg ósma dwie,
do ciebie wkrótce dowiezie mnie
Turkocą koła aż się serce naprzód rwie,
pośpieszny pociąg ósma dwie
Mijane stacje na pamięć znam
i świat za oknem jakby wciąż był taki sam
Więc choć to wszystko przybliży nas
to mnie w przedziale dłuży się okropnie czas
Wysiadam wreszcie rozglądam się
Lecz na końcowej stacji nikt nie czeka mnie
Podróże kształcą konduktor rzekł
Powrotny pociąg złapie pan o ósmej dwie.
Pośpieszny pociąg ...